

in aliis Oratoriis ad nudum officium celebrandi Missas redacta sunt. Veteri more Missa divini officii celebrationem, Evangeliique prædicationem complectebantur. Invalescentibus Missis privatis fundatio, & obligatio Missas celebrandi ad frequentiam simplicis sacrificii, præteritis aliis veteris Missæ functionibus, recidit. Atque hac occasione creditum est, posse illius beneficii Possessorem suæ obligationi satisfacere, si eas Missas faceret per alium Sacerdotem justo stipendio celebrari. Hæc ergo beneficia tum à personali residentia exempta, tum fere ab omni officio soluta antonomastice, beneficia simplicia dici cœperant. In Concilio Tridentino Oratores (a) Galliæ horum beneficiorum abolitionem, aut reductionem, reformationemque exposuerunt. Cumque, inquit, *plura sint beneficia, in quibus contra beneficiorum omnium institutionem invaluit depravata consuetudo, ut, qui ea possidens, nullo teneantur concionandi, Sacramenta administrandi, aut alio onere ecclesiastico, Episcopus cum consilio Capituli his beneficiis curam aliquam spiritualem imponat, aut, si utilius videatur, ea beneficia vicinioribus Parochialibus Ecclesiis uniat: beneficium enim sine officio esse neque debet, neque potest.*

47. Synodus Tridentina (b) unionem huiusmodi beneficiorum tum ad sublevamen tenuiorum Parochialium Ecclesiarum tum ad Seminariorum erectionem, tum ad augendas tenues Præbendas in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, tum ad alterius beneficii, quod alendo Clerico impar est, supplementum Episcopo cum consensu Capituli commendat, excepti beneficiis Regularibus.

48. De cætero dubium non est, quin Ecclesiæ, & Fundatorum ea intentio sit, ut & ea beneficia conferantur iis, qui se tanquam ministros Ecclesiæ exhibeant, quia ab omni ratione cujuscunque disciplinæ alienissimum foret, proventus ecclesiasticos otio consumi. Patroni ergo, & Collatores æque in his, ac in aliis beneficiis invigilare debent, ut ea huiusmodi Clericis obtingant, de quibus verisimilis saltem spes sit, quod operam suam utiliter Ecclesiæ impendant, ut digni sint, qui de proventibus Ecclesiæ vivant.

\*49. In cultiore morum doctrina quid exploratius, quam hanc dignitatem nullibi firmitus, quam per virtutem humilitatis Clero conciliari? Ecce ait diserte Dominus in Evangelio (c): *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.* Juxta S. Augustinum: *Non se existimet potestate dominante; sed caritate*

(a) Orat. Carol. IX. art. 24. (b) Trid. sess. 14. c. 13. sess. 23. c. 18. sess. 24. c. 15. ibi. c. 17. (c) Matt. 11. v. 29. S. Aug. Ep. 109.

*serviente felicem.* Ex sententia S. Gregorii (a): *Cumoti, qui præsumunt, non in se potestatem debent Ordinis, sed æqualitatem pensare conditionis: ne præesse hominibus gaudeant, sed prodesse.* Inquit S. Prosper (b): *Hi sunt, qui non ambiendo, sed spiritualiter vivendo Sacerdotium meruerunt: quique non favoris humani suffragio, sed divino munere sublimati, nihil sibi de præstantia sui principatus, aut abundantia proventus applaudunt, quos non inflammat honor acceptus, sed exercet labor impositus. Qui non excellentiam suam cogitant proveci, sed sarcinam. Nec gloriantur de officii dignitate, sed sudant potius constituti sub onere.* Quid salubrius monito S. Bernardi (c)? *Vigilanter, inquit, discerne, qualis ex te, & qualis sis dono Dei, & non sit in spiritu tuo dolus. Erit autem, ubi fideliter partiens, tua tibi, & quæ sunt Dei, Deo sine fraude resignes. Ex te mala, bona à Domino.* En justæ humilitatis rationes.

## T I T. II.

De ætate, & qualitate Beneficiandorum.

## C A P. I.

De ætate Præscripta.

1. **I**n vigore, & flore cultioris veteris disciplinæ beneficia ipsi Ordini cohærebant, ut ipsa ordinatio instar collationis esset. Hac occasione agebat S. Leo: *Quid est cito manus imponere, nisi ante maturitatem ætatis, ante tempus examinis, ante meritum laboris, ante experientiam disciplinæ Sacerdotalem honorem tribuere non probatis?* Refert. c. 5. §. 2. D. 61.

2. Quum labentibus sæculis invalisset, quod beneficiorum collationes ab ordinationum susceptione divellerentur, non raro frequens fuit, quod spretis Ordinibus pueri, & adolescentuli beneficiis, & dignitatibus inhiarent. Querebatur S. Bernardus (d): *Scholares pueri, & impuberes adolescentuli ob sanguinis dignitatem promoventur ad ecclesiasticas dignitates, & de sub ferula transferuntur ad principandum Presbyteris: lætiores interim, quod virgas evaserint quam quod meruerint principatum: nec tam illis blanditur adeptum, quam ademptum magistrum.*

3. Inde à sæculo X. instaurata est regula, ut nullus Epis-

(a) S. Greg. Past. P. 2. c. 6. (b) S. Prosp. vulg. de vit. contempl. lib. 2. c. 2. (c) S. Bern. de Consid. lib. 2. c. 11. (d) S. Bern. ep. 48.



copus in Ecclesia sua, nisi Diaconus sit, Archidiaconum instituere, nec Archipresbyterum, aut Decanum, nisi Presbyteri sint, ordinare præsumat. Hoc exemplo statuit in Concilio Romano Innocentius II. *Prohibemus autem, ne adolescentibus, vel infra sacros Ordines constitutis, sed qui prudentia, & merito vitæ clarescunt, prædicti honores concedantur.* Superest utraque Decretalis c. 1. & 3. D. 60.

4. Sæculo XII. quasi pro lege inolevit, beneficia, tametsi majora, concedi posse illis, qui saltem infra tempus legitimum præscriptum ordinem suscipere. Hac occasione Dignitatibus, & curis certam ætatem præfigere placuit, ne pueri, aut alii, qui ob defectum ætatis intra longum tempus Ordinibus illis initiari non possent, obreperent. In Concilio Lateranensi III. decretum est, *ut nullus in Episcopum eligatur, nisi qui jam trigesimum ætatis annum complete exegerit— Inferiora etiam ministeria, utpote Decanatum, & Archidiaconatum, & alia, quæ curam animarum in foro externo habent annexam, nullus omnino suscipiat, sed nec Parochialis Ecclesiæ regimen, utpote curam animarum pro foro externo, nisi qui jam vigessimum quintum annum ætatis, ut infra annum Presbyteratu initiari possit, attigerit, & scientia, & moribus commendandus existat. Cum autem assumptus fuerit, si Archidiaconus in Diaconum, Decanus, & reliqui admoniti, non fuerint præfixo à Canonibus tempore in Presbyteros ordinati; & ab isto removeantur officio, & aliis conferatur, qui possint, & velint illud convenienter implere.* Ecce primum Decretum, quod nonnullis beneficiis independenter ab Ordinibus, certos ætatis annos præscripsit. Inde censent Interpretes, eum, qui per dispensationem ante legitimos annos Presbyter ordinatus est, non posse ad beneficium curatum promoveri, nisi 25. ætatis annum inchoaverit. c. 7. de Elect. & ibi Interp.

5. Synodus Tridentina (a) hoc Decretum & suum fecit. *Nemo, inquit, deinceps ad dignitates quascunque, quibus animarum cura pro foro exteriori, interiorique subest, promoveatur, nisi saltem 25. suæ ætatis annum attigerit.*

6. Quid ergo de Dignitatibus, & Personatibus, quibus nulla animarum cura subest. Ait S. Synodus (b): *Ad cæteras autem Dignitates, & Personatus, quibus animarum cura nulli subest, tum in Collegiatis, tum & præsertim in Cathedralibus Ecclesiis, Clerici alioquin idonei, & 22. annis non minores, utpote quos completos habere oportet, adscribantur.*

7. Quid de Capellaniis (c), & aliis beneficiis simplicibus? S.

Sy-

(a) Trid. sess. 24. c. 12. (b) Ibid. (c) Trid. sess. 23. c. 6.

Synodus decernit; *ut nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, ante decimum quartum annum (saltem inchoatum) beneficium obtinere possit.*

8. Quid de Canonicatibus Collegiatarum Ecclesiarum? Censentur hi ex suo genere simplicia beneficia, nisi his vel ex fundatione, vel alio titulo cohæreat officium vel Missas, vel Epistolam, vel Evangelium cantandi: tunc enim illos ea ætate recipi oportet, ut infra annum præscripto Ordine donari queant. Inquit S. Synodus (a): *Quocunque ii privilegio, exemptione, prærogativa, generis nobilitate sint insigniti, tenentur, justo impedimento cessante; infra annum Ordines recipere requisitor.*

9. De Canonicatibus Cathedralibus statuit Concilium (b): *Ut in omnibus Cathedralibus Ecclesiis omnes Canonicatus, ac portiones habeant annexum Ordinem Presbyterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus. Episcopus autem cum consilio Capituli designet, ac distribuatur, prout viderit expedire, quibus quisque Ordo ex sacris imposterum annexus esse debeat. Canonicatus, aliæque Præbendæ Cathedrales ex suo genere beneficia simplicia censentur, ut post annum 14. conferri queant. Si autem, & postquam Episcopus cum consilio Capituli singulis Ordinem sacrum præscripserit, oportet ea esse ætate candidatos, ut infra præscriptum tempus illum Ordinem suscipere queant.*

10. Gregorius IX. ad Argentinensem Episcopum hanc rationem, quod pueri non debeant reputari idonei, præscripsit: *Cum illi sint in Ecclesia idonei reputandi, qui servire possunt, & volunt in Ecclesia.* Refert. c. 35. de Præb.

11. Sic & Synodus Tridentina (c) ex ea ratione, quod Dignitates in Ecclesiis præsertim Cathedralibus ad conservandam, augendamque disciplinam ecclesiasticam fuissent institutæ, ait, illos, qui ad eas vocantur, esse debere tales, qui suo muneri respondere possint. Et quid inde? *Nemo igitur, inquit, deinceps ad Dignitates quascunque, quibus animarum cura subest, promoveatur, nisi qui saltem 25. suæ ætatis annum attigerit.*

12. Veteri more sat frequens fuit, quod Episcopi pueros Tonsura, aliove minore Ordine donarent, ut eo suscepto manere ex bonis Ecclesiæ viverent. Superest in Cathedralibus, Collegiatisque Ecclesiis frequens usus, quod pueri, quos pueros Chori dicunt, ad functiones Psalmodiæ, aliorumque minorum Ordinum assumantur, alendi ex stipendiis ecclesiasticis. Haud tamen inde hæc stipendia jure beneficiorum censentur,

tur,

(a) Trid. sess. 22. c. 4. (b) Trid. sess. 24. c. 12. (c) Ibid.  
Ep. Van-Espen T. II. E



14. tur, quia perpetua non sunt, nec in titulum perpetuum ab Episcopo erecta cernuntur. Si tamen erigerentur, nihil (supposita lege positiva) obstaret, inorigeros, & bonae indolis, expectationisque pueros, tametsi 14. annis minores, ad ea assumi.

13. Superest & locus justae dispensationi pro defectu aetatis. S. Bernardus (a) refert, B. Malachiam ante completam aetatem, eo aetate praescriptam, in Diaconum, Presbyterumque fuisse ordinatum. In qua, inquit, ejus utraque ordinatione, siquid praeter Canonum formam processisse videtur, ut vere videtur donandum tum zelo ordinantis, tum meritis ordinati. Ego vero illud nec in Sancto redarguendum; nec usurpandum consulo ei, qui sanctus non fuerit.

14. Nostris moribus invaluit, quod tum ad Ordines, tum ad beneficia etiam simplicia dispensatio super defectum aetatis reservetur Papae. Juxta Pragmaticos tamen hodie Papa super defectum aetatis nunquam, aut raro dispensat, nisi simul & provisio beneficii ab eo petatur, ratione cujus, ait Pyrius Corradus (b), solvuntur jura camerae Apostolicae consueta: unde si hujusmodi fructus beneficii excedant valorem 24. Ducatorum auri de Camera, solvenda etiam erit Annata Annatistis; perinde, ac si beneficii hujusmodi collatio spectaret simpliciter ad Papam. Non enim poterit hoc casu beneficium conferri per Ordinarium, & dispensatio peti ad partem a Papa; sed utrumque scilicet, & provisionem, & dispensationem unico contextu, unica supplicatione, & unica Bulla concedit Papa.

15. Postquam provisionem beneficiorum ab Ordinum (c) collatione novo jure divellere placuit, necesse visum est, ut ipsis beneficiis quidam major, aut minor Ordo annexeretur, cujus functionibus Clerici proventus illos ecclesiasticos mereri possent, & deberent.

16. Justa modernam illam disciplinam Ordo beneficio annexus interdum actu dicitur; interdum habitu, & potentia; utpote, ut infra legitimum tempus suscipiatur. Si enim verba foundationis expriment, ut praesentandus, vel instituendus sit actualiter hoc, illove Ordine insignitus, aut praecipiant, ut praesentetur, instituatque Sacerdos; aut vetant, ne beneficium alteri, quam Sacerdoti conferatur, tunc Ordo beneficio annexus actu censetur, quia ipsa verba actum praesentationis, collationis aut institutionis spectant. Si vero verba referantur ad functiones, & exercitium beneficii, anne-

xio

(a) S. Bern. in vit. S. Malach. assumptum. (b) Pyrius Corrad. in Prax. dispens. lib. 4. c. 2. (c) Cap. 2. De Ordin. Benefic. annex.

xio Ordinis censetur facta respectu aptitudinis, ut is, qui recipit beneficium, infra tempus praescriptum recipiet hunc, illumve Ordinem.

17. En exempla! Praecipit Synodus Tridentina, ut in omnibus Cathedralibus Ecclesiis omnes Canonicatus, aut portiones habeant annexum Ordinem sacrum; prout Episcopo cum consilio Capituli expedire videbitur. Si ergo his Canonicatibus Episcopus Ordines annexerit, hi tantum aptitudine annexi videbuntur, quia Concilium Tridentinum (a) supra diserte ita explicat, ut ii, qui Dignitates, Personatus, officia, praebendas, portiones, ac qualibet alia beneficia in dictis Ecclesiis obtinent, aut imposterum obtinebunt, quibus onera varia sunt annexa; videlicet, ut alii Missas celebrent; alii Evangelium; alii Epistolam cantent, seu dicant; quocumque ii Privilegio, exemptione, praerogativa, generis nobilitate sint insigniti, teneantur justo impedimento cessante, infra annum Ordines suscipere requisitos.

18. Quantum ad Capellanas, aliaque beneficia Cathedralium, Collegiatarumque Ecclesiarum, quae ad Missas dicendas adstringuntur, distinguit Fagnanus (b), inter illa beneficia, quae spectant solemne officium, Missasque conventuales, & ista, quae Missas privatas exigunt. Sic priora censet esse ex suo genere Sacerdotalia, ut nemini conferri queant, nisi sit in aptitudine suscipiendi infra legitimum tempus Ordinem Presbyteratus, quia officium divinum oportet per se impleri. Reliqua autem beneficia, quae Missas privatas duntaxat praescribunt, beneficia simplicia habentur, ut simplici Clero conferri queant, quia illas Missas ex recepta praxi per alium potest facere celebrari. Videtur tamen id a mente Fundatorum, & legibus Ecclesiae valde alienum: quippe haud datur beneficium quodcumque, nisi propter personale officium. c. 15. de Resc. in 6.

19. Statuit Concilium Lateranense III. si assumptus Archidiaconus in Diaconum, & Decanus, alique admoniti, non fuerint praefixo a Canonibus tempore in Presbyteros ordinati, ab isto removeantur officio, & aliis conferatur. Quid clarius? Et his tantum aptitudine Ordo annexus est? c. 7. §. 2. de Elect.

20. Quod ergo illud est tempus a Canonibus praefixum (c) intra quod recipere praescriptum Ordinem oportet? Decernit Concilium Lugdunense: Intra annum a sibi commissi regiminis tem-

tem-

(a) Trid. sess. 22. c. 4. (b) Fagn. ad. c. 4. §. 80. de Aetat. & Qual. (c) Cap. 3. De temp. recip. Ord.



tempore numerandam, se faciat ad Sacerdotium promoveri. Refert. c. 14. de Elect. in 6.

21. In Concilio Viennensi statutum est, ut ii, qui Dignitates, Personatus, officia, vel Præbendas, quibus certi Ordines sunt annexi, pacifice nunc obtinent in Cathedralibus, vel Collegiatis secularibus, vel regularibus Ecclesiis, vel obtinerint in futurum, ad ejusmodi Ordines se promoveri faciant intra annum. Refert. Clem. 2. de Ætat. & Qual.

22. Sic & Concilium Tridentinum (a) declarat, ut ii, qui, quælibet alia beneficia in dictis Ecclesiis obtinent, aut impostertum obtinebunt, quibus onera varia sunt annexa — quocunque ii privilegio exemptione, prærogativa, generis nobilitate sint insigniti, teneantur, justo impedimento cessante, infra annum Ordines recipere requisitos.

23. Consultus est Bonifacius VIII., unde ille annus computandus sit? Hinc rescripsit: *Annus autem hujusmodi — à tempore illo incipit, quo ipsius Ecclesie regimen commissum est, & pacificam ejus possessionem habuisti, vel per te stetit, quo minus haberes eandem, nisi promoveri, justo impedimento detentus, intra tempus hujusmodi nequivisti.* Refert. c. 35. de Elect. in 6.

24. Si obtinens officium Parochiale intra annum acquisitionis pacificæ possessionis ad Sacerdotium promotus non fuerit, Ecclesia sibi commissa ipso jure privatus declaratur, tametsi monitus haud fuerit. Et decernit Bonifacius VIII., ut nec ipsi ea vice iterato id beneficium conferri possit. c. 35. *ibi.* Hinc anno illo, cessante legitimo impedimento, elapso provisus quidem ipso titulo beneficii excidit; possessione tamen dejici non potest (b), nisi citatus, & auditus: non quidem, sicut ajunt, ut privetur, sed ut sciatur, an vere privatus sit, quia potuit subesse legitimum impedimentum, quod eum à pœna privationis excusat.

25. Hæc pœna privationis ipso jure spectat Ecclesias Parochiales, & Prioratus Conventuales. Inquit Clemens V.: *Qui autem Prioratus istos habuerint, intra annum computandum à tempore collationis, seu commissionis sibi factæ de eis, & possessionis eorum adeptæ — se faciant ad Sacerdotium promoveri. Quod cessante rationabili causa non fecerint, eo ipso, nulla etiam monitione præmissa, prædictis Prioratibus sint privati, qui ipsis iterum ea vice nullatenus conferantur.* Refert. Clem. 1. §. 7. de Stat. Monach.

26. Quid ergo de fructibus perceptis elapsi anni? Declarat

(a) Trid. sess. 22. c. 4. (b) Rebuff. ad c. 28. de Præb. in 6.

rat Bonifacius VIII.: si promoveri ad Sacerdotium non intendens parecialem receperit Ecclesiam, ut fructus per annum ex ea percipiat, ipsam postmodum dimissurus, tenebitur ad restitutionem, cum eos receperit fraudulenter, nisi mutata voluntate promotus fuerit. En rationem generalem, quæ pro omni beneficio, Ordinem requirente, facit ad extundendam fraudulentæ perceptionis restitutionem! Hodie in Curia Romana stylus inolevit exigendi juramentum à petente beneficium, quod illud non accipiat animo dimittendi. c. 35. de Elect. in 6.

27. Statutum Concilii Lugdunensis, in ordine ad pœnam privationis ipso jure, restrinxit Bonifacius VIII. ad proprias Ecclesias Parochiales, ut ab eo rigore eximeret Ecclesiarum Collegiatarum Rectores, etsi alias Parochiales extiterint; quia in eis antiqua jura potius servari debere censuit; ut pote ut elapso anno non sint privati, nisi moniti recipere præscriptum Ordinem neglexerint, quia illæ Ecclesie non censentur simpliciter Parochiales. c. 22. *ibi in 6.*

28. Ex Decreto Bonifacii VIII. poterat Episcopus cum obtinente Parochialem Ecclesiam dispensare, ut per septennium literarum studiis insistens, promoveri minime teneretur, nisi, ut infra annum Ordinem Subdiaconatus susciperet. c. 34. de Elect. in 6.

29. Synodus Tridentina (a) facultates de non promovendo, præterquam in casibus à jure expressis concessas, ad unum tantum reduxit. Inde hoc Decreto sublatam esse facultatem concedendi ratione studii dispensationem ad septimum juxta Barbosam (b) decidit S. Congregatio.

30. Gregorius XIII. abhinc, veteribus Privilegiis abolitis, declaravit, *quod hi, qui ad beneficia, curam animarum habentia, nominati fuerint, non admittantur, nisi prius ab Ordinario locorum, prævio examine, absque concursu faciendo, fuerint approbati: quodque in eis personaliter residere teneantur, nec se eo nomine excusare possint, quod in dictis Universitate, & facultate artium scholares sint, seu docentes, aut Magistri.*

31. In Gallia Regiæ leges de anno 1742. vetant imposterum cuiquam Parochiam, aut aliud beneficium curatum conferri, nisi 25. annorum sit, & Presbyter. Inquit Ludovicus XV.: *Voulons, & nous plait, que nul Ecclésiastique ne puisse être pourvu dorenavant d' une cure, ou autre benefice à Charge d' ames, soit sur la Présentation des Patrons, soit en vertu de ses degres, soit à quelque autre titre, ou par quelque collateur,*

(a) Trid. sess. 7. c. 12. (b) Barbos. de Offic. Paroch. P. I. c. 5.



que ce soit, s' il n' à atteint l' age de 25. ans accomplis; faute de quoi, voulons, que sans avoir égard aux provisions obtenues, qui seront regardées, comme nulles, & de nul effet, soit en jugemens, ou autrement, la dite cure, ou le dit benefice, soient censés vacans, & impetrables &c.

32. Supersunt & aliæ qualitates, quæ ad impetrandum beneficium præscriptæ sunt. (a) Harum prima est justa scientia sui officii. Ait S. Leo: *Si in laicis vix tolerabilis videtur inscitia: quanto magis in iis, qui præsumunt, nec excusatione digna est, nec venia?* Refert, c. 3. D. 38.

33. Ait Synodus Tridentina (b): *Cum Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus præsertim ad conservandam, augendamque ecclesiasticam disciplinam fuerint institutæ, ut, qui eas obtinerent, pietate præcellerent, aliisque exemplo essent, atque Episcopus opere, & officio juvarent. Nemo igitur deinceps ad Dignitates quascunque, quibus animarum cura abest, promoveatur, nisi—in clericali Ordine versatus doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate commendetur.*

34. In tanta diversitate beneficiorum, quid æquius, quam ut diversi gradus scientiarum distinguantur? Juxta Decretum Concilii Tridentini (c): *Quicumque posthac ad Ecclesias Cathedralis erit assumendus, scientia ejusmodi polleat, ut muneris sibi injugendi necessitate possint satisfacere. — Ideoque antea in Universitate studiorum Magister, sive Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel jure Canonico merito sit promotus, aut publico Accademiæ testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur. Ergo ex sententia Petri Tholosani (d), multum nocet, quod Professores aliqui reperiantur, parum timoratae conscientiæ, & non considerant, quale arcadicum pecus introducant Ecclesiis, & subselliis, ad gratiam sæpe gradus profanis concedentes: nec considerant, se reddisuros rationem coram Deo, & hominibus de tanta in probandis studiis negligentia.*

35. Ex reliquis Decretis Ecclesiæ spectat scientia ecclesiastica fidei dogmata, legem dominicam, & Scripturam sacram, Canones Conciliorum, & Sacramentorum ritus. Licet hanc comparare, non vana profanorum lectione, non temeraria Mysteriorum perscrutatione, non subtili disputationum ambage, sed studio sancto, & oratione. Inquit S. Bernardus (e): *Utilis proinde lectio, utilis eruditio est, sed multo magis unctio necessaria: quippe quæ sola decet omnibus.*

Sunt

(a) Cap. 4. De scient. & aliis qual. Benefic. (b) Trid. sess. 24. c. 12. (c) Trid. sess. 22. c. 2. (d) Petr. Tholos. lib. 18. de Republ. c. 9. (e) S. Bernard. Declam. c. 15.

36. Sunt & aliæ nonnullæ qualitates vel ex privilegio, aut consuetudine regni, Ecclesiæve, aut ex speciali beneficio requisitæ. Sic alibi omnia beneficia regni Regnicolis reservantur: ad quædam nonnisi Canonici admittuntur: sæpe foundationis leges præcipiunt, ut illa beneficia consanguineis Fundatorum tribuantur, quæ inde & beneficia patrimonialia vocantur. Procul dubio omnes & hæc leges saluberrimæ sunt, in quantum particulari delectui habiliorum Personarum consulunt.

\* 37 Quid funestius Ecclesiæ, quam imperfectiores, & indigniores in beneficia ecclesiastica, præterito justo defectu, penetrare? Ait S. Chrysostomus (a): *Undenam, quæso! existimas, tam multas in Ecclesiis turbas nasci? Equidem non aliunde opinor, quam ex Antiistitum electionibus casu potius, ac temere, quam diligenter, atque accurate factis.* Ex sententia S. Gelasii (b): *quia utique convenientia Ecclesiæ ministeria reparanda sunt, non inconvenientibus meritis ingerenda? ne per occasionem — vitia potius divinis cultibus intulisse judicemur, non legitimæ familiæ Domini computemur procurasse compendia.* Juxta S. Leonem (c) misso defectu ministrorum magis habilium non est hoc consulere populis, sed nocere; nec præstare regimen, sed augere discrimen. Queritur ann. 1536. Concilium Coloniense (d): *Quia ejusmodi ostium, per justum delectum provisionum, diligenter custoditum non est, factum est, ut tanta mala, quæ sentimus, agminatim in Ecclesiam Dei irruperint.*

### TIT. III.

#### De pluralitate Beneficiorum.

### CAP. I.

#### De Rationibus, quibus vetatur pluralitas Beneficiorum.

I. <sup>A</sup>it Synodus Calcedonensis: *Non licet Clerico in duarum civitatum Ecclesiis eodem tempore in Catalogum referri, & in ea, in qua principio ordinatus est, & in ea, ad quam tanquam majorem confugit, propter magnæ gloriæ cupiditatem: eos autem, qui hoc faciunt, propriæ Ecclesiæ restitui, in qua ab initio ordinati sunt; ut illic solum ministrent. — Eos autem, qui au-*

(a) S. Chrys. l. 3. de Sacerd. c. 10. (b) S. Gelas. epist. 9. ad Episc. Luc. (c) S. Leon. epist. 87. ad Episc. Afric. cap. 1. (d) Conc. Colon. P. 1. cap. 1.